

Par Bemærkninger, uden dog at komme ind paa Spørgsmaalet om de bekvarterede og ubeqvarterede Kjøbstæder. Spørgsmaalet er naturligtvis: er den Størrelse, som her staaer, nemlig 46,000 Rbd., er den rigtig; thi kun forudsat, at den er rigtig, kan den tjene til Oplysning om det Princip, som Loven er gaaet ud fra, virkelig er overholdt. Men nu formoder jeg, at det vil være i Thingets Erindring, at det baade af Ordføreren for Udvalget (Simony) og af det høitærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Drsted) er meget stærkt udhævet, hvorledes man ikke maa lade sig forlede til at forvirke den Udgift, Kjøbstæderne have ved Indqvarteringen, med den Skat, Regjeringen har paalagt dem under Navn af Hjelpeindqvarteringsstat. Det Samme er, saavidt jeg erindrer, anerkjendt af den høitærede Indenrigsminister. Det er altsaa Spørgsmaalet: hvor stor var den Skat, som under Navn af Hjelpeindqvarteringsstaten før blev erlagt af alle Kjøbstæderne? Her er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt Regjeringen før havde Ret i at sige: „uagtet vi vide, at den Byrde, som falder paa Kjøbstæderne gennem Indqvarteringen, er større, paalægge vi dog ikke mere end denne Skat“; naar Regjeringen har beregnet, at Kjøbstæderne ville faae Erstatning derfor ved selve Indqvarteringen, er her nu ikke Spørgsmaal om, hvorvidt denne Anskuelse var rigtig eller ikke. Jeg anseer den for at have været urigtig; men det har aldeles ingen Indflydelse paa det Spørgsmaal, som her er foreslaagt. Her er kun Spørgsmaalet: „hvad har Regjeringen før paalagt som Hjelpeindqvarteringsstat, er det det Beløb af 46,000 Rbd.“ — Ingenlunde! det har kun været et Beløb af 18,166 Rbd. Det er altsaa denne Sum, der skulde have været opført paa denne Liste; det er de 18,166 Rbd. (Sal). Nu har man imidlertid sagt, at man ikke kunde udrydde denne Størrelse fra hele Systemet, som

for herseede: med Hensyn til Indqvarteringen. Man har sagt, at Regjeringen før oftere har forandret denne Sum, oftere har søgt at udfinde, om den Skat, som blev indkrævet under Navn af Hjelpeindqvarteringsstaten, var den rigtige, om ikke den Byrde, som forresten hvilede paa Kjøbstæderne, var større, end den burde være, og om Skatten derfor burde forøges. Da Regjeringen havde denne Anskuelse og senere oftere har modificeret den, har man sagt: ja, saa maatte den forrige Regjering ogsaa som Consequents deraf være kommen til den Anskuelse, at den hidtilværende Skat af 18,000 Rbd. var for lille, og at der derfor kunde være Anledning til at forhøje den. Jeg indrømmer fuldkomment dette Raisonnement, men det forekommer mig ikke, at derved er oplyst Andet, end at den forrige Regjering havde Ret til at forandre Skatten, havde Ret til at sætte den op og til at sætte den ned. Hvorledes Regjeringen kom til dette Resultat, hvilke Beregninger den anstillede, og hvilke Principer, den i denne Henseende fulgte, er en ganske anden Sag; det er Noget, som her ligger udenfor Bedømmelsen. Ligesaa vist som Ingen kan benægte, at den forrige Regjering jo havde Ret til at forhøje og nedsætte Skatten, maae vi indrømme, at samme Ret har hele den lovgivende Myndighed nu. Men, hvad beviser man dermed? Mig forekommer det ikke, at derved er oplyst Noget med Hensyn til det Spørgsmaal, som foreligger; her er ikke Spørgsmaal, om Skatten bør forandres, men kun om, hvad Skatten var, og denne Skat var, som sagt, kun et Beløb af c. 18,000 Rbd. Det, man altsaa skulde have opført paa denne Liste Pag. 11, var 18,000 Rbd., og, hvis man havde gjort dette, var Følgen deraf bleven, at, istedetfor at man Pag. 13 opførte et Beløb af 62,000 Rbd., var man da kommen til et Beløb af omtrent 34,000 Rbd.